ಕೆನಡಾದಿಂದ ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ

ಮಲಯಾಳ ಮೂಲ: **ಹರಿಕುಮಾರ್**

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: **ಡಾ। ಅಶೋಕ್‌ಕುಮಾರ್**

ಕೆಲವೆ ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಆಕೆ ಆ ಮನೆಯವರ ಮನದಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಸುರಿದು ಹಲವು ರಾಗಗಳನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಳು.

ತಾಯಿ ಗೊರಿಲ್ಲಾ ನದಿಯಾಚೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗಿದೆ. ಪಂಜರದ ಹೊರಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಾವಲುಗಾರನಿದ್ದಾನೆ. ನದಿಯ ತುಂಬ ಮೊಸಳೆಗಳಿವೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಉಗ್ರ ರಣಹದ್ದುಗಳು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಹಾದು ತಾಯಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮರಿ ಗೊರಿಲ್ಲಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೀಗದಕೈಯನ್ನು ನೆಗೆದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ಮುಖ ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೀಳುವುದೇ. ಅಜಿತ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಮರಿ ಗೊರಿಲ್ಲಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಷ್ಟೆ. ಎದುರಿಗೆ ಮೊಸಳೆ ಬಂದರೆ ಅವನು ಗೊರಿಲ್ಲಾ ಜಿಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಅದರ ಯಾತ್ರೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಣಹದ್ದುಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುವುವು. ಆಗ ಅಜಿತ್ ಗೊರಿಲ್ಲಾವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮರುದಂಡೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರೆ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಬೀಗದ ಕೈಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ನೆಗೆತ. ಬೀಗ ತೆರೆಯುವಾಗ ತಾಯಿ ಗೊರಿಲ್ಲ ನಗುತ್ತದೆ. ಕೀ ಕೀ ಕೀ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಐದು ಕೆಂಪು ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಅದುಮುವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ. ಅವನ ಕೈಚಳಕ ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಮೊಸಳೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳದೆ, ರಣಹದ್ದುಗಳ ಕೊಕ್ಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಆ ಮರಿಗೊರಿಲ್ಲಾವನ್ನು ಅವನು ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ಕೋರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ಕೋರ್ ಧುತ್ತೆಂದು ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಜಿತ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ಆತ ಆ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಆಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಬಂದ ಒಂದು ಮೊಸಳೆ ಗೊರಿಲ್ಲಾವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಜಿಗಿಸಲೂ ಅವಕಾಶಕೊಡದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ, ಹಿಡಿಯಿತು. ಗೊರಿಲ್ಲಾದ ಚೀ ಚೀ ಎಂದು ಅಳುವ ಶಬ್ದ. ಅಜಿತ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಾಗಾಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರಿಗೊರಿಲ್ಲಾವನ್ನು ಮೊಸಳೆಯಾಗಲೀ ರಣಹದ್ದಾಗಲೀ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಸಂಗತಿ. ಅವನು ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಸರದಿಂದ ಕೆಂಪು ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗುವನು. ಪರಿಸರವನ್ನೇ ಮರೆಯುವನು. ಸ್ಕೋರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೋರ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುವುದು.

ಆತ ವಿಮಲಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, "ನೀನು ಮಗನ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿದೆಯಾ?"

"ನೋಡಿದೆ."

"ಏನು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?"

ಆತನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿತ್ತು. ಮಗನ ಓದಿನ ಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹೆಂಡತಿಯದೇ ಎಂದೂ ಅವನ ಮಾರ್ಕ್ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯೇ ಹೊರಬೇಕು ಎಂದೂ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

"ಮೊದಲು ಒಳ್ಳೇ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೇನೆ" ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಳು, "ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ತೊಂಬತ್ತೆರಡು ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಯನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತು. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲೂ..."

"ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟೆಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ."

"ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅರುವತ್ತು."

"ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೇದಂತ."

"ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಟೀಚರ್ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ? ಸುನೀಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹೇಳುವ ಟೀಚರ್ ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಲು ಚೆಂದವಿಲ್ಲವಂತೆ! ಅಪ್ಪನಂತೇ ಮಗ."

ಅವನು ಹೇಳುವುದೂ ನಿಜ. ವಿಜಯನ್ ಯೋಚಿಸಿದ. ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇದ್ದರೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಳು, "ಒಬ್ಬರು ಟ್ಯೂಷನ್ ಟೀಚರ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ."

ಅವಳು ಜಾಸ್ತಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. "ನಾಳೆಯಿಂದ

⇨ TWO

ಬರ್ತಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಐದರಿಂದ ಆರರ ತನಕ ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಅಷ್ಟೆ.

"ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಹೆಂಗಸೇ?" ಆತ ಕೇಳಿದ.

"ಈ ಚೆಲುವೂ ಅನ್ನೋದಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ನೋಡುವವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೆ. ಆತ್ಮೀಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಪ್ರಧಾನ" ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಳು.

ಆತ ಟ್ಯೂಷನ್ ಟೀಚರ್‌ರ ರೂಪವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ. ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಉಬ್ಬಿದ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಸೊರಗಿದ ರೂಪ. ಅವರ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಆತ್ಮೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿ ಕುಳಿತು ಪುಸ್ತಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸುವ ಮಗನನ್ನು ಆತ ಸಹತಾಪದಿಂದ ನೋಡಿದ. ಪಾಪ ಹುಡುಗ. ಆದರೆ, ಅವನು ಈ ಟ್ಯೂಷನ್ ಟೀಚರ್ ಜೊತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪುವನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೇಳಲಾಗದು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆತ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗದೆ ಆಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಟೀಚರನ್ನು ಕಂಡು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಜಿತ್‌ನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಆತ ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಟೀಚರ್ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಜಿತ್ ಆಟವಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಅವನ ಧ್ವನಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಮಲ ಒಂದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಬೆಳ್ಳಗೆ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಆ ಹುಡುಗಿ. ಮಿಡಿ ಮತ್ತು ಟಾಪ್ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗಿಸಿ ಹೆಣೆದು ಒಂದು ಜಡೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಟಾಪ್‌ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು "I'm Carnivorous." ಒಂದು ಭೀಕರ ಮೃಗದ ಚಿತ್ರವೂ ಇತ್ತು, ಡ್ರಾಗನ್‌ನ ಹಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ.

"ಇವಳೇ ನೀಲಿಮಾ, ನೀಲು ಎಂದು ಕರೀತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರುಮನೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗಳು. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ರಲ್ಲ, ಆ ಹುಡುಗಿ. ಇನ್ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೇ ಓದ್ತಾಳಂತೆ."

ಎದುರು ಮನೆ ಅಜ್ಜಿ ಇವಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಆತ ಕೇಳಿದ್ದ. ಇವಳು ಸಣ್ಣವಳಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿ ಕೆನಡಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳು, ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು. ಕೆನಡಾ ಇರುವುದು ಬಲು ದೂರ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀಲಿಮಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗಿದ್ದ ಕಲ್ಪನೆಯೆಂದರೆ ಓರ್ವ ದೇವದೂತಳದು.

"ಆರ್ ಯು ರಿಯಲಿ ಕಾರ್ನಿವೋರಸ್?" ಆತ ಕೇಳಿದ. ಅವಳ ಮುಖ ರಂಗೇರಿತು. ಅವಳು ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಡೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಕೆಂಪುಡ್ರಾಗನ್ ಅನ್ನು ಮರೆಸಿದಳು.

"ಟ್ಯೂಷನ್ ಟೀಚರ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ?" ಆತ ಕೇಳಿದ, "ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಬರದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಗತಿ?"

ವಿಮಲ ಮತ್ತು ನೀಲು ಜೋರಾಗಿ ನಗತೊಡಗಿದರು. ನಿಲ್ಲದ ನಗು. ವಿಮಲ ನೀಲಿಮಾಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿರಿಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅಂದು ನಗುವಾಗ ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ಸಾಮೀಪ್ಯದಿಂದಲೋ, ವಿಮಲ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆತುದರಿಂದಲೋ, ತಿಳಿಯದು. ಆತನೂ ಜೊತೆಗೆ ನಗತೊಡಗಿದ.

ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಲಿಮಾ ಎಂಬ ಚೆಲುವೆ ಅಜಿತ್‌ನ ಟ್ಯೂಷನ್ ಟೀಚರ್ ಆದಳು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅದ್ಭುತ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜ್ಞಾನ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅನ್‌ಡ್ರೋಮೆಡಾ ಗೆಲಾಕ್ಸಿ, ಬ್ಲಾಕ್ ಹೋಲ್ ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಜಿತ್ ಈಗ ಬಹಳ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದ.

"ಆನೆಗಳು ಓಡಿ ಬರುವಾಗ ಟಾರ್ಜಾನ್ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದ?"

"ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಆತ ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.

"ಆನೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ, ಆನೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನು ಆನೆಗಳು ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಟಾರ್ಜಾನ್ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದ?"

"ಏನು ಹೇಳಿದ?"

"ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಟಾರ್ಜಾನ್‌ಗೆ ಅವು ಆನೆಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ."

ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂಬುದು ಮುಂದಿನ ಟೆಸ್ಟ್‌ನ ನಂತರ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

"ನೀನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಆ ಹೊಸ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮಿಸ್ ಇದಾಳಲ್ಲ?" ಆತ ವಿಮಲಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ. "ಅವಳು ಅಜಿತ್‌ಗೆ ಏನು ಕಲಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ? ಅಜ್ಜಿ ಕತೆಗಳನ್ನೇ? ಗಣಿತವನ್ನೇ?"

ವಿಮಲ ನಗತೊಡಗಿದಳು. "ನೀಲು ಹೇಳಿದ್ಲು. ಈ ಮೊದ್ದಣ್ಣಂಗೆ ಎಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತ. ಮತ್ತೆ ಅವರ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹೊತ್ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳಿ. ಒಳ್ಳೇ ಮಜವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅವಳು ಏನೆಲ್ಲ ಬಂಡಲ್ ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಗೊತ್ತೇನ್ರಿ. ನಮ್ಮ ಪೆದ್ದ ಮಗ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬ್ತಾನೆ."

ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ನೀಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಡೀಪ್ ಮೋಟ್ ಇದೆ."

"ಮೋಟ್ ಅಂದ್ರೆ?"

"ಈ ಕ್ಯಾಸೆಲ್‌ಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಲ್ಲ ಆಳದಲ್ಲಿ ನೀರು."

"ಕಂದಕವೇ?"

"ಆಂ, ಅದೇ ಅದೇ."

"ಆಮೇಲೆ?"

"ಕೋಟೆಗೆ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು. ಅದನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ನನಗೂ ಮಮ್ಮಿಗೂ ಡ್ಯಾಡಿಗೂ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಇದೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಮೂವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಗೊತ್ತಿರೋದು."

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಮೂವರೂ ಸತ್ತು ಹೋದರೇ?" ಅಜಿತ್‌ನ ಅನುಮಾನ,

"ಈಡಿಯಟ್, ನಾವು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದ ದಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಿರುವವರೆಗೆ ದಿಢೀರನೆ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ."

"ಅದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತು?"

"ಅದು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದ್ದು. ತಲೆತಲಾಂತರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ."

"ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿದ್ರು ನೀಲೂ?"

"ತ್ರಿಪ್ಪೂಣಿತ್ತುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ" ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. "ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಅಜ್ಜ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮಜ್ಜನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೋರಿಸ್ತೇನೆ."

"ನಿಜವಾಗಿ?"

"ಹಾಂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಿನವೂ ಅಜ್ಜನ ಪ್ರೇತ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಜಿ ಒಮ್ಮೆ ಏನೋ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆಯಲು ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಎಲ್ಲ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳೂ ಧೂಳು ತುಂಬಿ ಜೇಡರ ಬಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಈ ಸಿಂಹಾಸನ ಮಾತ್ರ ಧೂಳೇನೂ ಆಗದೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಆಸ್ಟ್ರಾಲಜರ್ ಹೇಳಿದರು, ಅಜ್ಜನ ಪ್ರೇತ ಬರುತ್ತಿತ್ತೂಂತ. ಅವರು ಚೌಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಶೆಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು ನೋಡ್ತಾರಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದರು."

"ನಿಂಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ವಾ ನೀಲೂ?"

"ನಂಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ವಾ? ನಾನು ಓಡಿಬಿಡ್ತೇನೆ."

ಅಜಿತ್‌ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನೇ ಅವನೆದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಸಂಶಯಗಳು. ಈ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಮಲ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನು ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ನೀಲಿಮಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು.

"ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲು. ನಿಜಾಂತ ಅನ್ಸುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ. ಅವಳ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಎಷ್ಟು ಚೆಂದವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಮ್ಯಾಗಜಿನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೈಲ್ ಪಾಲಿಷ್ ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತೀವಲ್ಲ, ಅದರಂಥವೇ ಬೆರಳುಗಳು.

"ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ಲು, ಕೆನಡಾಗೇನಾದ್ರೂ ನಾವು ಹೋದ್ರೆ, ಅವಳ ಹತ್ರ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಿಲ್ವಂತೆ. ಇಲ್ಲಾದ್ರೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲೂ ಅವಳ ಜೊತೆ ಕೂತಿರಲೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯಂತೆ."

"ನೀನೊಂದು ವಿಷಯ ಗಮನಿಸಿದೆಯಾ?" ವಿಜಯನ್ ವಿಮಲಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ, "ಅಜಿತ್ ಈಗ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಮುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಓದ್ತಾನೇಂತ ತಿಳೀಬೇಡ. ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ಅವನು ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ಸ್ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಳುಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಲ್ಲವಲ್ಲ." ನೀಲಿಮಾ ಓರ್ವ ಮಂತ್ರವಾದಿನಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಟೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಜಿತ್ ತೊಂಬತ್ತೈದು ಅಂಕಗಳನ್ನ ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಟೆಸ್ಟ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ಪಡೆದು ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನೂ ಅವನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

"ಒನ್ನಿ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ. ಅದೂ ಬರೀ ಕೇರ್‌ಲೆಸ್ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೇ. ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲ ಅದು."

ನೀಲಿಮಾ ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಲಯಾಳಂ ಮಾತುಗಳಾಗಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ದೂರುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ನೋಡು ಅಕ್ಕ, ಈ ಅಜಿತ್ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನೇನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ."

ವಿಮಲ ನಗತೊಡಗಿದಳು.

ನೀಲಿಮಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ವಿಮಲಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

"ಏನೂ ಇಲ್ಲ ನೀಲೂ, ನಿನ್ನ ಭಾಷೆ ಕೇಳಿ ನಗು ಬಂತು. ಅಷ್ಟೇ..."

"ಅಜ್ಜಿ ಅಲ್ವೋ ಹಾಗೇ. ನಾನು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ನಗ್ತಾರೆ."

ಆ ಬಳಿಕ ಆತ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವು ಆತನಿಗೆ ಹೃದ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿನ ನೀರಸತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಬೋರ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಜಿತ್ ಆಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಮಲಳಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಗೆಳತಿಯರು ಜೊತೆಯಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗೋಡೆಯ ಆಚೀಚೆ ನಿಂತು ಸೊಳ್ಳೆ ಕಡಿತದ ಸುಖವನುಭವಿಸುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಟೇಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಳೆಯ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಕಿ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಮಂದಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆನಡಾದಿಂದ ಬಂದ ಒಬ್ಬಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾಳೆ. ಅಜಿತ್‌ನ

⇨ NEXT

ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವಳೂ ಅವಳೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಾಯಸ, ನಾಲ್ಕಾರು ತರಹದ ವ್ಯಂಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಊಟ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಲ್ಲ ಇರಬೇಕಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದವಳು ನೀಲಿಮಾ.

"ಅಕ್ಕಾ, ನಾವು ಅಜಿತ್‌ನ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆಲಿಬ್ರೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು."

ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಅವಳೇ ಮಾಡಿದಳು. ಕೇಕ್‌ಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೇಕ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಟು ಅಜಿತ್ ಎಂದೂ, ದಿನಾಂಕವನ್ನೂ ಕ್ರೀಮ್‌ನಿಂದ ಬರೆಸಿದಳು. ಬಲೂನ್‌ಗಳು, ಕ್ರೇಪ್ ಪೇಪರ್, ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಣ್ಣ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ತಂದಳು. ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎರಡು ಬಲೂನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಉಡುಗೊರೆ– ಹೀಗೆ ತುಂಬಿದಳು. ಉಡುಗೊರೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವಿಸಿಲ್, ಕೀ ಚೈನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇದ್ದುವು. ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬರುವ ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಡುಗಳ ಅವಳ ಸ್ವಂತ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದಳು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಾಗಲಷ್ಟೆ, ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು.

ಸಂಜೆ ಆಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಗದ್ದಲವೋ ಗದ್ದಲ. ತೂಗಿಬಿಟ್ಟ ಬಲೂನ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾಡಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ಡಾನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಡಜನ್ ಮಕ್ಕಳು. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆತನಿಗೆ ದಣಿವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಒರಗಿ ಹಳೆಯ ಹಿಂದಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯೋಣ ವೆಂದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಇಲ್ನೋಡಿದರೆ ಬರೀ ಗದ್ದಲ. ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಲೂ ಆಗದು. ಆತ ಹೋಗಿ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ ಶಬ್ದವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದ.

"ಅಣ್ಣಾ ಬಂದ್ರು, ಇನ್ನು ಕೇಕ್ ಕಟ್ ಮಾಡಬಹುದು" ನೀಲು ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡರ ಪ್ರಾಯದ ವರೆಗಿನ ತುಂಟ ತುಂಟಿಯರು ಇದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ಕಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ. ಒಬ್ಬ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪುಟಾಣಿ ಹೇಳಿದ, "ಅಕ್ಕಾ, ಈ ಕೇಕ್ ನಮಗೆ ತಿನ್ನೋಕೆ ಕೊಡಲ್ವಾ ?"

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ನೀಲು ಮತ್ತು ವಿಮಲ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತ್ತು. ಅಜಿತನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಮಾತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇರಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಪೂರ್ಣ ಸಂತೋಷಪಡದವನಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತ. ವಿಮಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಶರಬತ್ತು ಕೊಡು ತ್ತಿದ್ದಳು. ನೀಲು ಕೇಕ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟ ಎಂಟು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ಊದಿ ನಂದಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಅಜಿತ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕ್ರಮೇಣ ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ಸಾಹ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಳಪು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆತನ ಉದಾಸೀನತೆ ಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವು. ಅಜಿತ್ ಮೇಣದಬತ್ತಿ ಗಳನ್ನು ನಂದಿಸಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಹಾಡಲು ಆತನೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ.

ಆತನ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೂ ನೀಲು ಕೈ ಹಾಕಿದಳು.

"ಇದೇನಿದು ಓಲ್ಡ್ ಸಾಂಗ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಸುಟುಬಿಡಿ." ಅವಳು ತನ್ನ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ನಿಂದ ಹೊಸ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಲು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ವಾಂ, ಬ್ರೂಸ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್‌ಸ್ಟೀನ್, ಬಿಲ್ಲಿ ಓಷನ್, ಟೀನಾ ಟರ್ನರ್, ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಆತ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಪಾಪ ಮಹಮದ್ ರಫಿ ಮತ್ತು ಲತಾಮಂಗೇಶ್ಕರ್‌ರನ್ನೆಲ್ಲ ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರ್ ನೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ. ನೌಷಾದ್‌ನ ಶ್ರುತಿಲಯ ಮಾಧುರ್ಯದ ಬದಲಿಗೆ ಮನೆಯತುಂಬ ಸ್ಟೀವ್ ವಂಡರ್‌ನ ಮತ್ತು ಮೈಕೇಲ್ ಜಾಕ್ಸನ್‌ನ ಬೀಟ್‌ಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ನೀಲು ಬಹಳ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಊಟದಲ್ಲೂ ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಸಾಂಬಾರು, ಪಲ್ಯ, ಮಜ್ಜಿಗೆಹುಳಿ ಇವೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಆಧುನಿಕ, ಸೋಫಿಸ್ಟಿಕೇಟೆಡ್ ಆದ ಅಡಿಗೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟವು.

ಟ್ಯೂಷನ್ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀಲು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ನನ್ನ ಬರ್ತ್‌ಡೇಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬರ್‍ತಾರೇಂತ ಗೊತ್ತಾ ?"

"ಭಾಳ ಜನ ಬರ್‍ತಾರಾ ?"

"ಹೂಂ. ಎಲ್ಲರೂ ರಾಯಲ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗಳಿಂದ ಬರುವವರೇ. ರಾಯಲ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಆಹ್ವಾನಿಸೋದು. ರಾಜಕುಮಾರರು ದೊಡ್ಡ ಏರ್‌ಕಂಡೀಷನ್ಡ್ ಲಿಮೋಸಿನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರ್‍ತಾರೆ. ಬಹುತೇಕ ಜನ ರೋಲ್ಸ್‌ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳಲ್ಲೇ ಬರೋದು."

"ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರೇನು ?" ಅಜಿತ್ ಕೇಳಿದ.

"ಒಳ್ಳೇ ಕಾರಾಂತ ಕೇಳ್ತೀಯಾ ? ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತಿ ಕಾಸ್ಟ್ಲೀ ಕಾರು ಅದು. ಅದರ ಬೆಲೆ ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಥೌಸಂಡ್ ಡಾಲರ್. ಗೊತ್ತಾ ?"

"ಹಾಗೆಂದರೆ ?"

"ಒಂದು ಡಾಲರ್ ಅಂದ್ರೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ. ಹಾಗೆಂದರೆ ಒನ್ ಮಿಲಿಯನ್ ರೂಪೀಸ್."

"ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ."

ಅಜಿತ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ ಬೆರೆತಿತ್ತು.

"ಹಾಂ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಡ್ಯಾಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಮ್ಮೀಗೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಸಿಟ್ರಿಯೋನ್ ಕಾರು ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ."

"ನಿನಗೆ ಕಾರು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ನೀಲೂ ?"

"ಬರುತ್ತೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಬೀಳೋದಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಷೋಫರ್ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ."

"ಷೋಫರ್ ಅಂದ್ರೆ ?"

"ಡ್ರೈವರ್. ಯೂ ಈಡಿಯಟ್. ದೊಡ್ಡ ಕಾರುಗಳ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಷೋಫರ್ ಎಂದು ಹೇಳ್ತೇವೆ."

"ಆದರೆ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ಕುದುರೆ ಮೇಲಲ್ವೇ ಸವಾರಿ ಮಾಡೋದು ?"

"ಅದೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾಗ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಫೈಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗು ತ್ತಿದ್ದರು."

"ನೀಲೂ, ನಿಮ್ಮಜ್ಜ ಫೈಟಿಂಗ್‌ಗೂ ಹೋಗ್ತಿದ್ರಾ ?"

"ಹೋಗ್ತಿದ್ರಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀಯಲ್ಲ. ಅಜ್ಜ ದೊಡ್ಡ ಫೈಟರ್ ಆಗಿದ್ರು. ಬಹಳ ಕಂಟ್ರೀಸ್ ಕಾನ್‌ಕ್ವೆರ್ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಫೈಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜನ ಸೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಶೀಲ್ಡ್ ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಶೀಲ್ಡ್‌ನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸೋರ್ಡ್‌ನ ಹಿಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಡೈಮಂಡ್ಸ್ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ."

"ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ ?"

"ಹೂಂ. ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ರೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ."

ನೀಲು ಕ್ರಮೇಣ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವಳು ಬದಲಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಮಿಣುಕು ಹುಳುವಿನಂತೆ ಹೊತ್ತುವ ಬಲ್ಬ್‌ಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು.

"ಇದೇನು ಕ್ಯಾಂಡಲ್ಸ್ ಹಾಗಿರುವ ಬಲ್ಬ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ? ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ರೈಟ್ ಆಗಿರೋ ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದೇ ?"

ಆತ ಪೆಚ್ಚಾದ. ತನಗೆ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯೂನಿಟ್ ವಿದ್ಯುತ್‌ಬಳಕೆಯ ಮಿತಿ ದಾಟದಿರಲು, ಆತ ಓದಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಲವತ್ತು ವಾಟ್ ಬಲ್ಬ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದ. ಆ ಬಳಕೆಯ ಮಿತಿ ದಾಟದರೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು.

"ನಾಳೆ ಬರೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ."

ನೀಲು ಓರ್ವ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಅವಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯದೆ ಇರಲಾಗದು. ಮರುದಿನ ಅವಳು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ಸ್ನಾನದ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಬ್‌ಗಳನ್ನೂ ಬದಲಿಸಿದ. ನೀಲು ಬಂದಾಗ ಮನೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಆತ ತಲೆಬಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ,

"ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಯುವರ್ ಹೈನೆಸ್."

ಅವಳು ಫಕ್ಕೆಂದು ನಕ್ಕಳು.

ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ನೀಲುವಿನ ಅಜ್ಜಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬಹಳ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲ ನೀಲುವಿನ ತಾಯಿಯ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀಲುವಿನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಅದರಲ್ಲಿ. ಈಗ ನೀಲು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವುದ ರಿಂದ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

"ನೀಲು ಹೇಳ್ತಾಳೆ, ಅಜ್ಜಿ ತೀರಾ ಫ್ಯಾಷನಬಲ್ ಅಲ್ಲ ವಂತೆ." ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: "ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಯುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಟ್ಟು, ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು."

"ಅವಳು ತಾನೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಂತ ಅಜಿತ್‌ಗೆ ಹೇಳ್ತಿರ್‍ತಾಳೆ. ಅವಳ ಅಜ್ಜ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ" ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರು ಜೋರಾಗಿ ನಗ ತೊಡಗಿದರು, "ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳು ನನಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಉಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಕೆನಡಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವಳು ನನಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಾನೊಬ್ಬಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಕೋಟೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು, ಅದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಕಂದಕ ಎಷ್ಟು ಆಳವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಿರಾನ್ಹ ಎಂಬ ಮೀನು ಇದೆಯೇ ಇತ್ಯಾದಿ. ಪಿರಾನ್ಹ ಎಂಬ ಮೀನಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಹಾಕುವುದಂತೆ. ಆಗ ಯಾರೂ ಆ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನೀಲು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

"ನಾನು ಮಹಾರಾಣಿ ಎಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಆಗ ನಾನು ಅದ ರಂತೆಯೇ ವೇಷವಿಧಾನ ಹೊಂದಿರಬೇಕಲ್ಲ."

ಅವರು ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ಸ್ತ್ರೀ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಗಂಧದ ತಿಲಕ, ಸದಾ ನಗುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮುಖ– ಇವೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗಲು ತಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಾಗಿಸಿ ದ್ದವು.

"ನಿಮಗೂ ರಾಜ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ವಿದೆಯೇ ?"

"ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಕಾದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಈ

NEXT

ಕಥೆ

ಭೂಮಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಅವರಿಗ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟು, ಅವೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಕತೆಗಳು."

ಯಾರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಜಿತ್ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

"ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?"

"ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಮರೀ?"

"ಅಮ್ಮಾ, ನೀಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೇ?"

"ಇರಬಹುದು" ವಿಮಲ ಕೈ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೋ ನೀನು ನೀಲೂನ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆ?"

ಅಜಿತ್‌ನ ಮುಖ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಂಪಾಯಿತು,

"ಹೋಗಮ್ಮಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ಮಾತಾಡಲ್ಲ."

ಅವನು ಓಡಿ ಹೋದ.

ಬೆಳಗಾದೊಡನೆ, ವಿಮಲ ಮಾಡುವ ತಿಂಡಿಯ ರುಚಿ ನೋಡಲು, ನೀಲು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅಜಿತ್‌ನ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಲು, ವಿಜಯಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಲು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ನೀಲುವಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಿಸಲು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

"ಈ ಹುಡುಗೀಗೆ ಮನೇಲಿ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾದ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಓಡಿಬರ್ತಾಳೆ."

"ಹೌದ್ಹೌದು" ವಿಮಲ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. "ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಬಾ ಅಂದ್ರೂ ಬರಲ್ಲವಲ್ಲ? ಆಗ ಅಪ್ಪ ಮಗ ನೀಲುವನ್ನು ಹುಡುಕ್ತಾ ಹೋಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆಗ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ ನೀಲುವಿನ ಬೆಲೆ."

ನೀಲುವಿನ ಚೆಲುವಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ.

"ಸಾರಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ." ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ನಾನು ತಮಾಷೆಗೆ ಹಾಗೆಂದೆ ಗೊತ್ತಾ?" ತಳಮಳ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ.

"ಅಣ್ಣಾ, ನನ್ನ ಎರಡು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಬಿಲ್ಲಿ ಓಷನ್ ಮತ್ತು ಆಹಾ, ಸಾಯಂಕಾಲ ತಂದ್ಕೊಡ್ತೀನಿ."

"ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ."

ರಾಜಕುಮಾರಿ ತನ್ನ ಚೈತ್ರಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಅಜಿತ್‌ನ ಕನಸಿನ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಮಲಳ ದಿನಚರ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಜಯನ ಅಭಿರುಚಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲು ಚೈತ್ರ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಸಿದಳು. ನೀಲು ಗೆಲ್ಲಲೆಂದೇ ಬಂದವಳು. ಅವರು ಸೋಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಸೋಲಿನ ಸುಖವನ್ನು ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ನೀಲು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನೆನೆಯಲೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಕರಾಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯನೇ ಇಲ್ಲದ ಕಪ್ಪುದಿನಗಳು. ಈಗ ಅವರ ಲೋಕ ನೀಲುವಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ದಿನಚರಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಹೊರಬಂದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಚಿತರು ಸಿಗಬಹುದು. ಇಂದು ಹಾಗಾಯಿತು. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಕಂಡ ಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಆತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜಿಗಣೆಯ ಹಾಗೆ ಮೈಗೆ ಕಚ್ಚಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಡವಾಯಿತು. ಗಂಟೆ ಏಳನ್ನು ದಾಟಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೀಪ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನಾತ. ಒಳಗೆ ಮಂಕಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಮಲ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

"ನಮ್ಮ ನೀಲು ಹೋದಳು" ವಿಮಲ ಹೇಳಿದಳು.

ವಿಮಲ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು.

"ಅವಳು ಮರಳಿ ಕೆನಡಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಮಾವನ ಜೊತೆಗೆ ಹೋದಳು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳೆ."

ಆತ ಕರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಇದು ತೀರಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು.

"ಇಷ್ಟು ದಿಢೀರೆಂದು?"

"ಏನೋ ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್ ತಕರಾರಂತೆ. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ಸೇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಕೆನಡಾದಿಂದ ಟಿಕೆಟ್ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶುಕ್ರವಾರ ಹೊರಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮಾವ ಬಂದಿದ್ದು. ಆತ ಇವತ್ತೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು."

ಆತ ಏನೂ ನುಡಿಯಲಾಗದೆ ಕುಳಿತ. ಎದ್ದು ಲೈಟ್‌ನ ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಲು, ಸುತ್ತಲೂ ಕವಿದ ಕತ್ತಲನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಆತನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ ಆ ಮುಖ ಇನ್ನು ಕಾಣಿಸದು ಎಂದು ಆತ ಅರಿತ.

"ನಿಮಗಾಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದಿದ್ದು ನೀಲು. ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳೋಕೆ."

"ಅವರು ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋದ್ರು?"

"ಆರು ಗಂಟೆಗೆ. ಬಸ್ಸು ಆರೂವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ನೀವೇಕೆ ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟು ತಡಮಾಡಿದ್ರಿ?"

"ತಡಮಾಡಿದೆ."

"ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ಹೋಗುವಾಗ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಹಾಂ, ನಿಮಗೊಂದು ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಹಲವು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅವಳು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ."

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ.

"ಡಿಯರ್ ಅಣ್ಣಾ, ಗುಡ್‌ಬೈ. ನಾನು ಕಾದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಬೈ. ಲವ್—ಅಣ್ಣನ ರಾಜಕುಮಾರಿ."

ಸೊಟ್ಟಗಿನ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಆತ ಪುನಃ ಓದಿದ.

ವಿಮಲ ಲೈಟ್ ಹಾಕದಿರಲಿ ಎಂದು ಆತ ಬಯಸಿದ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಉರುಳಿದ ಜಲಕಣಗಳನ್ನು ಅಂಗಿಯ ತೋಳಿನಿಂದ ವಿಮಲಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಆತ ಒರೆಸಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೀ ಕೀ ಕೀ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಬ್ದ. ಅದೇನೆಂದು ಅರಿವಾಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಸಿತು. ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಕಿಟಿಕಿಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಜಿತ್ ವಿಡಿಯೋಗೇಮ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಆತ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಟೇಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. ಬ್ರೇಕ್ ಡಾನ್ಸ್‌ನ ಬೀಟ್. ಆತ ಟೇಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದ. ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದಾಗ ರಫಿಯ ಹಳೆಯ ಹಾಡುಗಳ ಒಂದು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಂದು ಟವಲ್‌ನಿಂದ ಆತ ಟೇಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒರೆಸಿದ. ರಫಿಯ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಾಕಿ ಟೇಪ್‌ರೆಕಾರ್ಡರನ್ನು ಆನ್ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ಬೇಡವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ. ಬರಲಿರುವ ಕಪ್ಪು ದಿನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಯಾರಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ●

BACK TO MAIN PAGE